

[Lysholm Christensen]

skoleregi. Derfor må det også være rimeligt, at friskoleområdet får denne mulighed, så vi kan kun hilse med glæde, at det nu tilstræbes, at skolefritidsordninger lovliggøres.

Vi skal dog ikke undlade også at gøre opmærksom på, at der mangler penge i det foreliggende forslag, og dermed er det ikke ligeværdige forhold, man byder friskolerne. Hvis vi ser dette i lyset af de kraftige besparelser, der sker på området i øjeblikket, vil forholdet blive forrykket yderligere i friskolernes disfavør.

Vi vil også gøre opmærksom på, at vi forventer, at denne lovliggørelse ikke medfører lokalemæssige og overenskomstmæssige krav ud over, hvad der er almindeligt på friskoleområdet i øjeblikket.

Jeg skal hilse fra CD, der ligesom Kristeligt Folkeparti giver tilsagn om en konstruktiv udvalgsbehandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for den fornyede tilslutning fra et flertal i Tinget.

Til det, som hr. Lysholm Christensen sagde om skolefritidsordningerne, vil jeg sige, at vi nu tager dette skridt og fjerner enhver tvivl om, hvorvidt det er lovligt at have fritidsordninger på private skoler. Hvis det så viser sig, at det overalt i landet ender med, at samtlige kommuneskoler har en kommunalt støttet fritidsordning, kan jeg godt se, at den private skolesektor får et argument for, at man på samme måde får et vist offentligt støtteelement, når det gælder de private skolefritidsordninger.

Men lad os lige se tiden an. Skulle det gå sådan, som hr. Lysholm Christensen forudser, vil jeg foreslå, at vi til den tid lader være med at lave en speciel regel om fritidsordninger, men i stedet lader det påvirke det generelle tilskud til private grundskoler, sådan at vi ikke fra det offentliges side blander os i, hvad man bruger pengene til.

Hvad angår specialskoler, vil jeg foreslå, at der nu gennem udvalget kommer en dialog, og at vi får belyst, hvad det er, Socialdemokratiet og SF er betænkelige ved, når det gælder specialskoler. Måske kunne man ved et ændringsforslag gøre ordningen så betryggende, at også Socialdemokratiet og SF kan stemme for den. Når jeg har antydnet, at specielt denne del af forslaget bør have et bredt flertal bag sig, skyldes

det, at det er et syn, der deles af de pågældende skoleorganisationer. De lægger megen vægt på, at der er et bredt flertal på dette punkt, og jeg har sagt til skoleorganisationerne, at jeg vil gøre, hvad jeg kan for at sikre det. Det vil sige, at regeringen er meget forhandlingsvillig, når det gælder ændringsforslag. Jeg er sikker på, at jeg kan nævne adskillige initiativer, hvor både Socialdemokratiet og SF vil sige: Jamen selvfølgelig bør det kunne lade sig gøre i disse tilfælde.

Men så kan det være, man er nervøs for, at det i andre tilfælde kan være mindre holdbart, og jeg har også hørt den betænkelighed fremsat, at man risikerer, at et hvilket som helst kollektiv pludselig melder sig og kalder sig en specialfriskole. Sådan kan man have forskellige betænkeligheder. Lad os se, om ikke vi kan få rammet det ind og sømmet det op, sådan at vi i enighed kan tage et lille skridt på dette felt.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke er sådan for sjov, eller fordi jeg selv har en kæphest, eller noget i den stil, at jeg har fremsat dette forslag. Det er et direkte produkt af de utallige besøg, jeg har haft af forældre til handicappede børn i min modtagelsestid om torsdagen, hvor de spørger: Hvad er det, der gør, at vi i modsætning til alle andre forældre ikke har en friskolemulighed for vores børn? Det er svært at give en ordentlig forklaring herpå, specielt da der er så mange engagerede forældre og så mange engagerede skolefolk på området.

Så lad os tale om det, lad os få en dialog om det og eventuelt stille de ændringsforslag, der skal til, for at vi – ja, det bliver vel i givet fald så med enstemmighed – kan vedtage denne lille knopskydning på en i øvrigt fortræffelig ordning.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg er glad for, at undervisningsministeren ikke gør spørgsmålet om friskoler for § 19, stk. 2-elever til et holdningsspørgsmål, men til et spørgsmål om kvalitet for de børn, det handler om. Hvis man laver en parallel opbygning også på dette område, en offentlig specialundervisning og en privat specialundervisning for det antal elever, kunne man godt stille sig det spørgsmål, om det bliver til samme pris. Hvis ministeren påstår, at det bliver til samme pris, vil kvaliteten af undervisningen og velfærden for de børn så være den samme?